

Verdrag betreffende de vaststelling van minimumlonen, in het bijzonder met betrekking tot de ontwikkelingslanden

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau, en aldaar bijeengekomen op 3 juni 1970 in haar vierenvijftigste zitting, en ,

Gelet op de voorwaarden vervat in het Verdrag betreffende de invoering of de handhaving van methodes tot vaststelling van minimumlonen, 1928, en het Verdrag betreffende gelijke beloning, 1951, die op ruime schaal zijn bekrachtigd, alsmede op het Verdrag betreffende methoden tot vaststelling van minimum-lonen in de landbouw, 1951, en

Overwegende, dat deze Verdragen een waardevolle bijdrage hebben geleverd aan de bescherming van in een ongunstige positie verkerende groepen van loontrekkenden, en

Overwegende, dat de tijd is gekomen voor het aannemen van een nieuwe akte, ter aanvulling -van deze Verdragen en ter bescherming van de loontrekkenden tegen te lage lonen en die, hoewel van algemene toepassing, in het bijzonder aandacht besteedt aan de behoeften van de ontwikkelingslanden, en

Besloten hebbende tot het aannemen van bepaalde voorstellen ten aanzien van de te volgen procedure voor het vaststellen van minimumlonen en de daarmee samenhangende problemen, in het bijzonder met betrekking tot de ontwikkelingslanden, hetwelk als vijfde punt op de agenda van de zitting is geplaatst, en

Bepaald hebbende, dat deze voorstellen de vorm van een Internationaal Arbeidsverdrag moeten krijgen,

neemt heden, 22 juni 1970, het volgende Verdrag aan, dat kan worden aangehaald als "Verdrag betreffende het vaststellen van minimumlonen, 1970":

Artikel I

1. Elk Lid van de Internationale Arbeidsorganisatie dat dit Verdrag bekrachtigt, neemt op zich een stelsel van minimumlonen in te stellen dat van toepassing is voor alle groepen loontrekkenden wier arbeidsvoorwaarden zodanig zijn dat zij in aanmerking komen voor bescherming.

2. Het bevoegde gezag in elk land dient in overeenstemming of na volledig overleg met de betrokken vertegenwoordigende organisaties van werkgevers en werknemers, voor zover aanwezig, te bepalen welke groepen van loontrekkenden dienen te worden beschermd.

3. Elk Lid dat dit Verdrag bekrachtigt is gehouden in het eerste rapport over de toepassing van het Verdrag, ingediend volgens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, alle groepen loontrekkenden te vermelden voor welke dit artikel eventueel niet van toepassing is, met vermelding van redenen, en dient in volgende rapporten een opgave te doen van de bestaande wetten en gebruiken ten aanzien van de niet door dit Verdrag beschermde groepen, en de mate waarin uitvoering is gegeven of zal worden gegeven aan het Verdrag ten aanzien van zulke groepen.

Artikel 2

1. Minimumlonen zullen kracht van wet bezitten en zullen niet kunnen worden verlaagd; het niet-toepassen hiervan zal de betrokken persoon of personen blootstellen aan straffen of andere sancties.

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid van dit artikel, dient de vrijheid van collectief overleg volledig te worden geëerbiedigd.

Artikel 3

De bij het vaststellen van het minimumloonniveau in aanmerking te nemen elementen dienen, voor zover zulks mogelijk en geëigend is in verband met nationale gebruiken en omstandigheden, te omvatten:

(a) de behoeften van werknemers en hun gezinnen, rekening houdend met het algemene loonniveau in het land, de kosten van levensonderhoud, sociale voorzieningen en de relatieve levensstandaard van andere groepen in de maatschappij;

(b) economische factoren, o.a. de behoeften van economische ontwikkeling, de arbeidsproductiviteit en de wenselijkheid een ruime werkgelegenheid te scheppen en te handhaven.

Artikel 4

1. Elk Lid dat dit Verdrag bekrachtigt dient mogelijkheden te scheppen en/ of te handhaven, aangepast aan de nationale omstandigheden en behoeften, voor het vaststellen en van tijd tot tijd wijzigen van minimumlonen voor loontrekkenden vallend onder artikel I van dit Verdrag.

2. Er dient een voorziening te worden getroffen in verband met het scheppen, hanteren en aanpassen van een dergelijk mechanisme, waardoor volledig overleg met de betrokken vertegenwoordigende organisaties van werkgevers en werknemers mogelijk is, of indien dergelijke organisaties niet bestaan, met de vertegenwoordigers van de betrokken werkgevers en werknemers.

3. Waar dienstig in verband met de aard van het mechanisme dat voor het vaststellen van het minimumloon aangewend wordt; dient tevens een voorziening te worden getroffen voor directe deelneming aan het hanteren van dit mechanisme door:

(a) vertegenwoordigers van organisaties van de betrokken werkgevers en werknemers, of bij afwezigheid van dergelijke organisaties, vertegenwoordigers van de betrokken werkgevers en werknemers, op basis van gelijkheid;

(b) als bevoegd erkende personen voor het behartigen van de algemene belangen van het land en benoemd na volledig overleg met de vertegenwoordigende organisaties van de betrokken werkgevers en werknemers, indien zulke organisaties bestaan en een dergelijk overleg in overeenstemming is met de nationale wetten en gebruiken.

Artikel 5

Er dienen maatregelen te worden getroffen, zoals voldoende controle, aangevuld met verdere noodzakelijke maatregelen, ten einde daadwerkelijke; toepassing van alle bepalingen met betrekking tot minimumlonen te verzekeren.

Artikel 6

Dit Verdrag dient niet te worden beschouwd als een herziening van een bestaand verdrag.

Artikel 7

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem geregistreerd

Artikel 8

1. Dit Verdrag is slechts verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, die hun bekrachtigingen door de Directeur-Generaal hebben doen registreren.

2. Het treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zijn geregistreerd.

3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor elk Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 9

1. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na de datum, waarop dit Verdrag van kracht is geworden, door een verklaring aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te zenden en deze door hem te laten registreren. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij is geregistreerd.

2. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na het verloop van de termijn van tien jaar, bedoeld in het vorige lid, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging, voorzien in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen na verloop van elke termijn van tien jaren onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 10

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis: van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de tweede hem medegedeelde bekrachtiging vestigt de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden van de. Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 11.

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling, ter registratie overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen welke hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 12

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau brengt, telkens wanneer hij dat noodzakelijk acht, aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is een gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 13

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a) de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, ipso jure onmiddellijke opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het bepaalde in artikel 9, zodra het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b) met ingang van de datum, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden, dit Verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.

2. Dit Verdrag blijft echter in elk geval naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden; die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 14

De Engelse en Franse versies van de tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk gezaghebbend.

De voorafgaande tekst is de authentieke tekst van het Verdrag naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie in haar vierenvijftigste zitting welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op 25 juni 1970.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekeningen hebben geplaatst op de vijftiende dag van de maand juni 1970.

De Voorzitter van de Conferentie,
(w.g.) V. MANICKAVASAGAM

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,
(w.g.) WILFRED JENKS